

Преминали-тъ двайсетъ години. *Л. Д.* 1875 р. 130. Двайсетъ и четвърта-та сонетта. *ib.* 128. Симеонъ двайситы-атъ български царь. *P. I.*

Двама **Двама-та** **И** **двама-та** 1) числ. произв. оба: Азъ и двама-та погубих. *Д.* 35, 92. Пищи, пиле, двама да пищиме, Лежи, пиле, двама да лежиме, Умри, пиле, двама да умреме. *Д.* 6. Хайде двама да ся мъним, Да ся мъним да ся женим И в недѣля да ѹ сватба-та. *ib.* 40, 50—52. Али ела, Янке, двама да се земем. *ib.* 57, 30. До вечера щѫ да додѫ, Двама щем да вечерями. *ib.* 77, 11—12. Тъй ли є било писано На едно двама да умрем. *ib.* 88, 64—65. Отъ Маріж Петъръ добы двама сына. *ib.* 9. Подирѣ му искачихъ ся изъ провалътъ още двама души (*два человека*). *ib.* 81. Той ще бѫде приятель и съюзникъ и на двама ни (*И будѣтъ онъ намъ обоимъ другъ и союзникъ*). *ib.* 126. Тоя постъ начина ся съ мѣсячинъ-тѣ Рамазанъ, чомъ ся докаже рожденіе-то ѹ отъ двама свидѣтели. *Л. Д.* 1869 р. 7. Двама-та любовника сѣдѣли у градинъ-тѣ на зеленъ муравъ и си приказвали. *ib.* 1870 р. 162. Ако само гражданинъ-тъ да е свѣтель и просвѣтень а селининъ-тъ да тъне въ простотѣ и невѣжество, тогасъ и двама-та сѫ въ ямѣ-тѣ. *ib.* 1872 р. 258. Ни тая игла не изпива колко-то трѣбува за двама ни (*т.-е. для насъ обоихъ*) за да ся прѣхранимъ. *ib.* 1873 р. 246. Дай си дѣте-то на единъ робъ за дати го отглѣда, и ты щещь имашъ двама на място единъ робъ. *ib.* 1874 р. 102. И двама-та са глѣдали нѣколко минути, и двама-та страшни неприятели. *ib.* 1875 р. 151. Ние и двама нѣма да ѹ сживимъ. *ib.* 153. 2) нар. вдвоемъ, между собою: Когит' ся двама либѣхми Вишни череши зрѣяхъ. *Д.* 71, 4—5. Пѣле що пѣле двамката 3. 33.

Двамина числ. произв. жен. рода два, пара. **И** **двамина-та** оба: Па си хванъ до двамина телале. *Д.* 66, 12. Варваха, варваха и додоха до едно място дѣто немаше вода, а па тия бѣха ожеднеле и двамина-та. *Ч.* 247. А рожбы-тъ му за єдно, На Гръцко въ плѣнь сѫ и двамина. *P. 46.* Цимисхія повыка Святослава да ся бориѣтъ двамина (*П. предложилъ С. вызовъ на поединокъ*). *ib.* 162. Народъ-тъ не знаилъ кого да слуша, кога-то двамина-та издавали различни заповѣсти. *Л. 60.* Срѣщнали ся двамина-та непріятели при градъ Фарсалъ. *ib.* 123. (*Пушкина*) двамина братя удари Стояна още Юvana. *Л. Д.* 1876 р. 150. Двамина приятели, като пѣтували наедно, срѣщаѣтъ мечка. *ib.* 180.

Дванадесетка с. ж. дюжина: Зехъ двѣ дванадесетки ечмены хлѣбове. *РС.* 81.